

1. فضای داخلی و نحوه و تقسیم بندی پلان ها

توجه به فضای داخلی و نحوه و تقسیم بندی پلان ها، نقش مهمی را در ساختار معماری یک بنا بر عهده دارد. طراحی فضایی با انعطاف پذیری بالا و تنوع پذیر از لحاظ چیدمان و آرایش سطوح می تواند کارکرد های مختلفی را بپذیرد و این در حالی است که مخاطب احساس رضایت بیشتری از فضا خواهد داشت. استفاده از جدا کننده های سبک و قابل حمل، شفاف سازی، رنگ بندی های متناسب با نیاز های موجود، تنوع مصالح، توجه به نحوه قرار گیری و تعامل مابین فضاهای مختلف از جمله ویژگی ه ایی هستند که در کنار ساختار خاصی که برای یک پلان معماری در نظر گرفته شده است، می تواند بر غنای آن افزوده و حتی قسمتی از مشکلات آن را حل کند.

از طرف دیگر معماری داخلی به لحاظ معیارهای روانشناسی اهمیت بسیاری دارد. میزان امنیت، صمیمیت، شور و هیجان و آرامش موجود در یک فضا را با می توان با راهکارهای مناسب تشدید یا تضعیف کرد. هر کدام از انسان ها دارای تعلقات ذهنی و روحی خاصی هستند که پاسخگویی به نیازهای آنها در معماری داخلی اولویت قرار می گیرد، از این رو نگرشی علمی و راسیونال در کنار خلاقیت های هنری مطرح شده و یکی از مسائل مهم در این زمینه ایجاد تعامل و هماهنگی بین آنها است. امروزه مبحث طراحی و دکوراسیون داخلی، اهمیتی خاص یافته و حتی به عنوان رشته ای مجزا تدریس می شود. الگوهای و ایده های مختلفی اعم از مدرن و کلاسیک، توسط طراحان این رشته به کار گرفته می شود و از محدودیت های معماری در زمینه اجرا، معمولا خبری نیست و می توان به ایده های بلند پروازانه ایشان تجسم بخشید، چه بسا به گونه ای میان گستره ای، موضوع فعالیت رشته های مختلف هنری از مجسمه سازی گرفته تا نقوش برجسته قرار گرفته میگیرد.

پیشرفت تکنولوژی به سبب تسهیل در یکسری از مسائل تاسیساتی و اجرایی از یک طرف و تنوع و کارایی بالا در محصولات عرضه شده، زمینه مساعد و کارآمدی را در سطح جامعه به وجود آورده است؛ بهانه ای که پرداختن به مقوله طراحی داخلی را جز لاینفک فضاهای معماری بر می شمارد.

معماری داخلی و توجه به جزئیات و تزئینات بعد از چندین دهه سکوت و فراموشی، رویکردی دوباره پیدا کرده و غالب تر اینکه سعی می کند نمود هایی از معماری گذشته را در تلفیقی با الگوهای مدرن بیان کند؛ مساله ای که سال ها است در معماری مورد بحث و جدل قرار گرفته و تا کنون نتیجه ای حاصل نشده است.

معماری گذشته ما سرشار است از ظرافت ها و ریزه کاری هایی که هزاران ایده و خلاقیت را در خود نهفته است. تزئینات و کاشیکاری های داخلی با تناسبات و رنگ بندی خاص خویش در کنار کالبد درونی، فضایی رمزگون را تداعی می کنند و هم اکنون نیز ارزش فضایی خویش را حفظ کرده است

امروزه با افزایش روز افزون جمعیت شهری و قیمت زمین ، ساخت و ساز آپارتمان و زندگی آپارتمانی مقرون به صرفه تر شده است . بیشتر ما حداقل یک بار زندگی در محیط بسته آپارتمانی را تجربه کرده ایم و از معایب و مشکلات آپارتمان نشینی آگاهیم.

یکی از عمده معایبی که بیشتر مردم از آن گله مند هستند خفه و بسته بودن فضای آپارتمان است . ما با استفاده از چندین نکته کوچک که بیشتر جنبه بصری دارد میتوانیم این فضای مرده را زنده تر و آپارتمان خود را دلپذار تر نماییم .

1. انتخاب رنگ دیوارها

انتخاب رنگ مناسب برای فضای آپارتمانی بخصوص آپارتمانهای با مترآژ کم بسیار مهم است. رنگها از نظر درخشندگی و شفافیت انواع مختلف دارند که بهترین انتخاب ، انتخاب رنگهای روشن با درخشندگی و شفافیت زیاد است . اصولاً " رنگهای روشن باعث می شوند که فضا بزرگتر بنظر آید و هر چه شفافیت و درخشندگی آن بیشتر باشد به دلیل انعکاس نور فضل زنده تر بنظر می آید. یکی از رنگهای مناسب آپارتمان رنگ استخوانی روشن است ، که علاوه بر داشتن شفافیت و روشنی با بیشتر رنگهای وسایل منزل همنشینی دارد و کمپوزیسیون مناسبی را ایجاد می نماید. جهت ایجاد تنوع در رنگ میتوانید در قسمت دیوار این آشپزخانه از مصالح سنگی با رنگهای متنوع استفاده نمایید.

2. انتخاب کفپوش

جهت پوشش کف آپارتمان از مصالح گوناگونی میتوان بهره گرفت .(از جمله سرامیک ها ، پارکتهای طرح چوب ، موکت و ...) اگر قصد تعویض کفپوش ساختمان را داشته باشید ، در صورت استفاده از سرامیک می بایست در انتخاب رنگ آن دقت زیادی شود، زیرا استفاده از رنگهای تیره در کف ، فضا را فشرده تر نشان میدهد . معمولاً استفاده از رنگ های بسیار روشن مثل سفید نیز معایبی به همراه دارند ، یکی از معایب آن یکدست شدن فضا است که جهت برطرف کردن یکدستی آن می توان از یک قالیچه در زیر میز مبل استفاده کرد. یا اینکه در میان سرامیک ها طرح هایی با رنگهای متفاوت را بکار گرفت. در صورت استفاده از پارکت نیز میبایست نکات گفته شده را رعایت نمود و رنگهای روشن طرح چوب را انتخاب کرد.

3. انتخاب مبلمان و نحوه قرار گیری

انتخاب رنگ مبل اختیاری است اما استفاده از رنگهایی مثل کرم روشن و یا حتی سفید به زنده تر کردن فضا کمک بیشتری می نماید و فضا بزرگتر به نظر می آید. در مورد انتخاب طرح مبل بهتر است حتی المقدور مبل هایی با اشکال هندسی صلب و یا بدون منحنی انتخاب شود. در مورد نحوه چیدمان آن بهتر است مبلمان را تقریباً " چسبیده به دیوار ها قرار داد علت انتخاب شکل بدون منحنی نیز این است که مبلمان در کنار دیوار صاف ترکیب مناسبتری را ایجاد نمایند. حتی المقدور سعی کنید وسایل خانه را نزدیک به دیوارها قرار دهید تا از هدر رفتن کوچکترین فضاها نیز جلوگیری شود. اگر در جلوی پنجره ها از پرده های پارچه ای استفاده می کنید بهتر است رنگ آنها نیز روشن انتخاب شود

4. نورپردازی

نور نیز نقش مهمی را در زنده کردن فضا به عهده دارد . استفاده از نور مناسب و یکنواخت در آپارتمان خفگی محیط را از بین می برد ، البته استفاده از نور طبیعی بسیار مناسبتر است . در صورت ضعیف بودن نور طبیعی کمبود آن را با بکارگیری نور مصنوعی جبران نمایید. حتی المقدور از پرده های عمودی یا کرکره ای استفاده نکنید ، زیرا از ورود نور خورشید به داخل تا میزان زیادی جلوگیری می نمایند. پرده های پارچه ای یا توری بهترین انتخاب برای پنجره های آپارتمان محسوب میشوند . زیرا نور را به خوبی از خود عبور می دهند. استفاده از نور پردازی موضعی بر روی قاب ها و ... نیز باعث تحرک و ایجاد حرکت در فضا میشود.

5. استفاده از طبیعت

در ساختمانهای حیاط دار کمبود طبیعت بوسیله ایجاد باغچه در کناره ه ای حیاط جبران میشود . اما برای جبران آن در آپارتمان میتوان از گلدانهای کوچک که در گوشه های فضا قرار می گیرند استفاده کرد . سعی کنید گلدانها را در کنار پنجره ها و یا تا جایی که امکان دارد در کنج دیوارها قرار دهید ، زیرا معمولا " گوشه دیوارها بدون استفاده می مانند .

در مورد استفاده از طبیعت در طراحی داخلی سبک فنگ شویی در سراسر دنیا طرفداران بسیار زیادی دارد که شما می توانید برای داشتن اطلاعات بیشتری به سایت جامعه مجازی فنگ شویی ایران که همکاری نزدیکی با سایت خانه طراحی دارد مراجعه کرده و اطلاعات بسیار خوبی را ببینید .

در نتیجه سعی کنید تا جایی که امکان دارد از رنگهای روشن در طراحی داخلی آپارتمان استفاده کنید . شاید این سوال برایتان پیش آید که بکارگیری این همه رنگ روشن فضا را یکنواخت و سرد نمی کند؟ در جواب باید بگویم این هنر شماسست که با استفاده از قابها و وسایل تزئینی کوچک با رنگ بندی متنوع فضا را جذاب تر نماید

تاقچه ها، رف ها، ارسی ها، هشتی ها، حوض ها و باغچه ها تنها شماری از عناصر کالبدی طراحی داخلی در ایران هستند. روش معماران گذشته ایرانی در به کارگیری این عناصر، در راستای آن بوده تا از جذابیت فرم کاسه شود و به غنای فضا افزوده گردد. این همان هندسه همراه با تزئینات است.

به نظر می رسد طراحی داخلی در ایران، از يك سو در چنبره نوستالژیای تاقچه ها، رف ها و اُرسی های قدیم گرفتار مانده و از سوی دیگر به دکوراسیون و ابعاد دراماتیک و تزئینی فضاها تقلیل یافته است. با تمام اینها، طراحی داخلی فرآیندی است که همزمان می بایست سویه های زیباشناختی و عملکردی را سامان دهد.

طراحی داخلی يك ساختمان، داستانی است که شخصیت اصلی آن خود انسان است؛ در این بین حضور او در این فضا،

چگونگی آن و ویژگی های فضایی که انسان در آن قرار می گیرد، می تواند تداعی کننده اصولی باشد که در ادامه ۷ اصل از آنها را می خوانید:

۱ - نور را دریاب:

نور عنصری است که با آن دیدن اشیا ممکن می شود. نور می تواند ریتم خلاقانه ای به يك فضای داخلی ببخشد. بدون نور، نه فرم را احساس می توان کرد، نه رنگ را و نه بافت را. نورپردازی در يك فضای داخلی پیامدهای مهمی در بردارد. چه بسا نورپردازی مناسب يك فضا آن فضا را خوشامد و چشم نواز کند. نورپردازی در کنار ابعاد زیباشناختی، بعد عملکردی هم دارد. نور مناسب در طول شب در يك فضای داخلی می تواند حس محدود بودن یا ابهام و هراس را بر طرف کند. نور مناسب يك اتاق حتی می تواند چهره آدمی را گرم و صمیمی کند. به کمک نورپردازی می توان يك فضای داخلی را به جزایر نورانی متنوعی تبدیل کرد. پس، از باب مثال، غذاخوری باید نور ملایم و گرمی داشته باشد یا بهترین نورها برای حمام، منابع نوری کم ولتاژ هستند.

۲ - فرم را بشناس:

فرم، توده فیزیکی يك شیء است که سه بعدی بوده و وزن دارد. فرم معمولاً به پوسته بیرونی بنا نسبت داده می شود، در حالی که فضای داخلی هم فرم خاص خود را تشکیل می دهد. معمولاً فرم فضای داخلی تابعی از عوامل مختلف است. دسترسی ها و سرپرکولاسیون مهمترین این عوامل هستند. هر چند نمود فرم بیشتر در پوسته بیرونی يك بنا است با این حال نمود بیرون و درون می تواند يك شکل نباشد.

۳ - فضا را احساس کن:

فضا را محدوده در دسترس کاربران دانسته اند. در طراحی داخلی معمولاً استفاده مؤثر از فضا و ارتباط آن با محیط، مهم است. مسأله ای که در رابطه با فضا مطرح می شود، رعایت ابعاد انسانی در طراحی داخلی است. از قرن ها پیش رویکرد عمده فیلسوفان و معماران به عنصر فضا، برجسته بوده است. در طی سال های اخیر هم ارتباط بین ابعاد انسانی با فضاهای داخلی به یکی از فاکتورهای مهم طراحی بدل شده که از آن تحت عنوان ارگونومی یا کار پژوهی در دید کلی و اندام سنجی (Anthropometry) در دید جزئی، یاد می شود. در طراحی داخلی می بایست رابطه درست انسان با فضا تعریف شود و ابعاد بدن انسان ها برای سهولت دسترسی های فضایی مد نظر قرار گیرد.

۴ - بافت را لمس کن:

بافت مشخصه ای از يك شیء است که با لمس کردن یا دیدن به چشم می آید. بافت می تواند نرم یا خشن، کشیده یا برجسته، زبر یا مخملین و یا ابریشمی باشد. در طراحی داخلی پوسته ها و سطوح فضایی معمولاً بسته به عملکرد هر فضا تغییر می کند. چه بسا طراحی داخلی يك خانه نیازمند سطوحی نرم و منعطف باشد، اما فضای داخلی يك سینما چنین سطوحی را برنتابد.

۵ - شکل را بیازمای:

شکل، خط بیرونی يك شیء را تشکیل می دهد. در معماری معمولاً شکل و فرم را با هم اشتباه می گیرند. شکل یا صورت معادله کلمه Shape فونگی است؛ در حالی که فرم املای فارسی همان Form است. معمولاً شکل ها یا طبیعی هستند یا غیرقابل مشاهده یا هندسی. در ترکیب بندی يك فضا شکل اشیا عامل تعیین کننده ای است. طراحان داخلی به کمک این عامل می توانند ترکیبات بصری گوناگونی پدید آورند.

۶ - رنگ را در هم بیامیز:

در تعریف رنگ آن را خاصیت بصری فرم دانسته اند. در حقیقت عنصر فرم از طریق رنگ معنا می یابد. رنگ در طراحی داخلی احساس آدمی را تحت تأثیر قرار داده و روی فرم تأکید می کند، ضمن آنکه رنگ، حس مقیاس را هم موجب می شود. کاربرد رنگ هم، از يك فضای داخلی به فضای دیگر فرق می کند و در کاربرد رنگ، توجه به خصلت های روانی آدمیان ضرورت تام دارد.

۷ - حجم را بشناس:

حجم عنصر مهم طراحی داخلی است. در معماری سنتی ایران، شاهد فضاهای پر و خالی احجام معماری هستیم. مقرنس ها و گوشواره ها خود بخشی از احجام خالی هستند. در این معماری مسایل حجمی اهمیت زیادی دارد. ما فضای داخلی را به واسطه لایه بیرونی بنا درک می کنیم. این لایه بیرونی در حقیقت همان حجم کلی بناست. در معماری مدرن، معمار به انتزاع و جدایی پوسته یا حجم بنا از درون آن می اندیشد و این جاست که دیوارها و سقف ها، فضایی تأکیدی ایجاد می کنند و خود را از قید و بندهای فضای داخل رها می کنند. این جا طراحی داخلی به مثابه يك سامان یا روش معمارانه مطرح می شود.